

Home » Dossiers » Bodegravenzaak » Micha Kat: "Het gaat mij maar om één ding: dat de waar..."

BODEGRAVENZAAK

Micha Kat: "Het gaat mij maar om één ding: dat de waarheid aan het licht komt"

By Ella Ster — 11 juli 2024

Geen reacties

15 Mins Read

'Guerillajournalist' Micha Kat, bekend van zijn onthullingen in de Demmink-zaak en berucht om zijn activistische manier van journalistiek bedrijven, werd in 2023 veroordeeld tot 24 maanden gevangenisstraf wegens 'opruiing' in wat bekend staat als de Bodegravenzaak. Hij kwam begin dit jaar vrij en doet voor het eerst een boekje open over wat zijn drijfveren waren. "Mijn drive komt voort uit de diepe drang vanuit mijn jeugd, om gehoord te worden, de waarheid boven water te krijgen."

Micha Kat is net weer terug in Noord-Ierland als ik hem voor het eerst telefonisch spreek. Hij heeft dertig maanden in de gevangenis gezeten — hij moest nog zes maanden uitzitten als gevolg van een veroordeling in 2015 wegens smaad van NOS-hoofdredacteur [Marcel Gelauff](#), "omdat ik had

gezegd dat de NOS pedofielen beschermt". Daar kwamen 24 maanden bij vanwege de Bodegravenzaak, waarvoor hij ruim 16 maanden in voorarrest had doorgebracht.

Die zaak begon in 2020, toen Kat contact kreeg met Joost Knevel, die stelde dat hij in zijn jeugd stelselmatig is misbruikt in Bodegraven. Samen met Wouter Raatgever startte hij het videokanaal Red Pill Journal, waarin zij ingingen op het geval Knevel. Daarbij ging Kat volgens de rechtbank te ver met uitspraken als "pedofielen met wortel en tak uitroeien", dat rechtbanken "free targets" waren en een oproep om het AD "kapot te maken".

Wat maakte hem zo boos dat hij zich op deze manier uitliet? Zijn frustratie kwam voort uit de eenzijdige berichtgeving in de media over de Bodegravenzaak. Justitie weigerde de misbruikclaims van Knevel te onderzoeken en de media rapporteerden zonder enige vorm van wederhoor of kritiek. Zijn doel was "journalistiek bedrijven en een einde maken aan de vreselijk weerzinwekkende wantoestanden van Justitie".

De rechtbank oordeelde dat hij en de andere makers van het Red Pill Journal daarin te ver gingen. In een van de uitzendingen zou Wouter Raatgever opgeroepen hebben, Jaap van Dissel – die door Knevel van misbruik werd beschuldigd – te ontvoeren. "Ze hebben mij dingen ten laste gelegd die een ander heeft gezegd", zegt Kat. Maar de hoge straf had volgens hem ook te maken met het beschermen van het coronanarratief. "Omdat wij zo'n explosief verhaal hadden, dat het complete coronanarratief kon opblazen."

"journalistiek bedrijven en een einde maken aan de vreselijk weerzinwekkende wantoestanden van Justitie."

— Micha Kat

De rechtbank was van mening dat alle uitlatingen in de uitzendingen in vereniging waren gemaakt. "Het was een politiek showproces", zegt Kat. "Ik was totaal kansloos. Het dossier was vervalst." Hij doelt daarbij op de bewering van het OM dat zijn naam op een baksteen stond die door de ruit van het OM in Groningen was gegooid. Dat zou bewijs zijn dat zijn opruiende teksten tot geweld hadden geleid. Maar er klopte niet veel van het verhaal. Zijn naam stond er niet op, de datum klopte niet, er was geen aangifte gedaan en er waren geen getuigen of camerabeelden. "Op een gegeven moment zei de officier van justitie: 'We hebben ons vergist.' Het bleek compleet verzonnen. Zo corrupt is het." Het leverde geen vrijlating op, wél werd de strafeis van vier jaar gehalveerd.

Volgens Kat maakt zijn vervolging in de Bodegravenzaak deel uit van een stelselmatige campagne om hem kapot te maken. "Er is geen journalist geweest die zo extreem, zo hard en over zo'n lange periode is aangepakt, als ik. Ze hebben alles tegen me ingezet behalve een kogel. Twintig jaar lang." Overdrijft hij? Kat mag zich van stevige taal bedienen, hij heeft wel degelijk serieuze journalistieke publicaties op zijn naam staan. In 2004 verscheen van zijn hand het boek *Topadvocatuur*, waarin hij de belangrijkste advocatenkantoren van Nederland doorlichtte.¹ Echt bekend werd hij met het boek *De Demmink doofpot*, dat hij in 2010 schreef met Jan Poot, die samen met zijn zoon Peter Poot de eigenaar was van het bedrijf Chipshol.²

Kat had Poot leren kennen vanwege de beruchte [Chipshol-affaire](#), waarbij honderden hectaren grond rond Schiphol, die in handen waren van de familie Poot, werden afgepakt door sabotage van accountants en twee partijdige toprechters van de Haagse rechtbank.³

Kat schreef over de affaire in zijn boek *Topadvocatuur*. "Toen werd ik ineens door de rechter wegens smaad voor de rechter gesleept", vertelt hij. Hij had

geschreven dat rechter [Westenberg](#) twee dagen voor de zitting de advocaat van de familie Poot en Chipshol, [Hugo Smit](#), had gebeld en hem had verteld dat hij de zaak zou verliezen. Dat betwistte Westenberg, maar Kat bleek gelijk te hebben en Westenberg kwam te boek staan als de 'liegende rechter'. Smit kreeg een schadevergoeding van 1,4 miljoen. Kat claimt ook recht op een schadevergoeding, geraamd op 1,6 miljoen euro. Die zaak loopt nog.

“Uiteindelijk is dit positief voor de Nederlandse rechtsstaat, dat het toch nog mogelijk is dat rechters zich tegen hun eigen beroepsgroep uitspreken.”

— Micha Kat

Kat won destijds niet alleen het hoger beroep tegen Westenberg, de vice-president van de Haagse Rechtbank, maar afgelopen week ook het hoger beroep van de Raad voor de Rechtspraak, waardoor hij de schadeclaim kan indienen. “Uiteindelijk is dit positief voor de Nederlandse rechtsstaat, dat het toch nog mogelijk is dat rechters zich tegen hun eigen beroepsgroep uitspreken”, zegt Kat.

Kat denkt dat de Chipsholzaak [een rol speelde](#) in zijn veroordeling vorig jaar. Hij heeft destijds de netwerkcorruptie van de rechterlijke macht blootgelegd en veel machtige mensen boos gemaakt. “Toen is de demonisering van mij begonnen.”

De Chipshol-zaak bracht Kat op het spoor van de [affaire Demmink](#). Joris Demmink, secretaris-generaal van het ministerie van Justitie, was al meerdere malen in opspraak gekomen. Zo hadden onder meer Panorama en de Gay Krant geschreven over verdenkingen van kindermisbruik. “In eerste

instantie ging het mij helemaal niet om kindermisbruik, het ging om de corruptie van de rechtspraak", zegt Kat.

"In eerste instantie ging het mij helemaal niet om kindermisbruik, het ging om de corruptie van de rechtspraak."

— Micha Kat

Zowel hij als Jan Poot vermoedde dat Demmink als hoogste baas van Justitie ook in de Chipsholzaak de rechters aanstuurde. Toen twee klokkenluiders binnen Justitie zich bij Poot meldden en over Demmink een boekje open deden, startten Kat en Poot een onderzoek naar het pedofielenetwerk in Den Haag, waarbij hoge ambtenaren en politici betrokken zouden zijn. Hierover deed Kat uitgebreid verslag in *De Demmink doofpot*. Hij ging met dat [boek](#) onder zijn arm naar het [Binnenhof](#), maar niemand in politiek Den Haag wilde het onder ogen zien. *A conspiracy of silence*, noemt Kat het. "Iedereen weet het, maar zweert samen om er niet over te praten. Het is wel verbijsterend als je het hebt over de hoogste man van justitie, die de wet moet handhaven."

Kat was ook degene die voor het eerst schreef over de connectie tussen de Demmink-zaak en die van de Turkse Koerd Hüseyin Baybaşın. Baybaşın, die in Turkije als staatsvijand werd beschouwd, kreeg in Nederland een levenslange gevangenisstraf. Er zijn veel aanwijzingen dat Turkije Nederland chanteerde om de vervolging en berechting van Baybaşın af te dwingen. De Turken dreigden anders bewijsmateriaal te openbaren waaruit zou blijken dat Demmink zich in Turkije schuldig had gemaakt aan kindermisbruik. Kat publiceerde op zijn website Klokkenluideronline het [artikel](#) *Nederlandse Staat gechanteerd door Turkije*.⁴⁻⁵

“Graffiti is communicatie met taal en woorden, of het nu in een krant staat of op een muur vind ik minder van belang.”

— Micha Kat

Na de Demmink-affaire werd Kats stijl van journalistiek bedrijven steeds provocerder en activistischer. Hij noemt het ‘guerrillajournalistiek’, “alles toepassen wat toegestaan is bij de wet om bij de waarheid te komen”. Daarin zocht hij grenzen op en ging er soms overheen, hetgeen hem meerdere aanklachten en veroordelingen wegens belediging, smaad, en vernieling opleverde. Bijvoorbeeld voor het spuiten van graffiti, hetgeen hij beschouwt als een onderdeel van guerrillajournalistiek. “Omdat het communicatie is met taal en woorden, of het nu in een krant staat of op een muur vind ik minder van belang.” In 2010 spoot hij de leus ‘pedo’ op het [huis van Demmink](#) en ‘maffia’ op een bord van Justitie. “Ja, dat heb ik drie keer gedaan, zo’n 14 jaar geleden.” In de Bodegravenzaak is hij mede veroordeeld voor het oproepen om graffiti te spuiten. “Met gemakkelijk verwijderbare verf, had ik nog wel gezegd.”

“Andere journalisten durfden het verhaal niet te brengen.”

— Micha Kat

Over de Bodegravenzaak zegt Kat: “Andere journalisten durfden het verhaal niet te brengen. Joost had veel informatie over de andere slachtoffers in het netwerk. Noemde veel namen. Hij kwam op een gegeven moment met twee namen, mensen zonder noemenswaardige kwaliteiten, die desondanks op hoge posities kwamen. Hoe kan zo iemand op zo’n positie terecht komen? Ze zijn volgens Joost allebei mind-controlled. Joost beschreef hoe die mind-control in Bodegraven gebeurde. Zo worden die mensen voor dat soort politieke of maatschappelijke functies klaargestoomd. Toen ik het ging

uitzoeken, bleek dat ze allebei uit Bodegraven kwamen, naar dezelfde school gingen als Joost. Dat trok mij over de streep."

De rechtbank oordeelde dat zijn activiteiten verder gingen dan journalistiek, omdat hij had opgeroepen de verantwoordelijken van de aangekaarte misstanden "aan te pakken". Kat vindt nog steeds dat hij daarin niet te ver is gegaan. "Ik doe slechts verslag. Wat mij drijft is onderzoek te doen naar dingen die journalistiek van belang zijn, meer is het niet. Het gaat maar om één ding: dat de waarheid aan het licht komt. Daar zijn verschillende vormen voor. Het enige dat mij onderscheidt en waarom ik altijd in de problemen kom, is dat ik ervan uitga dat alles gebeurt in opdracht van hele machtige mensen, dus ik ga op zoek naar die mensen. Dat drijft ze tot waanzin en dan slaan ze terug."

Zijn manier van journalistiek bedrijven leidt tot veel kritiek. Hij wordt radicaal en bombastisch genoemd. Hij zucht: "Dat is nou eenmaal mijn stijl. Ik weet gewoon dat ik een bepaalde power aan de dag leg, waar mensen heel bang van worden. Dat is de kracht van mijn taal, mijn dictie. Ik vind het goedkoop om de discussie te verleggen naar de stijl en de feiten zelf uit de weg te gaan. Hoe moet je het anders brengen? We hebben het over kindermisbruik, het raakt me persoonlijk, het maakt emoties in mij los."

"Hoe moet je het anders brengen? We hebben het over kindermisbruik, het raakt me persoonlijk, het maakt emoties in mij los."

— Micha Kat

Kat denkt dat zijn drive om de waarheid over kinder- en machtsmisbruik aan het licht te brengen ook te maken heeft met zijn familiegeschiedenis. "Ik was nog behoorlijk klein en weet alleen dat mijn opa de [hoogste vrijmetselaar](#) van

Nederland was, de 36e graad bij de 'Loge de ster in het oosten'. Ik kan me de schedels en zijn fascinatie met rituelen, symbolen, de kabbala en Egyptische goden nog herinneren. Hij ging vaak naar Schotland, daar zaten de hoogste vrijmetselaarlogen."

Van kindermisbruik heeft hij nooit iets gemerkt. "Hij was psychiater en ik heb later begrepen dat hij met zijn vrouwelijke cliënten seks had. Dat was in die tijd vrij normaal, er was nog geen toezicht." Zijn moeder was een van die cliënten die zwanger raakte en zijn opa dwong toen zijn middelste zoon met haar te trouwen. Kat denkt dat dit zijn waarheidsobsessie verklaart. "Vanaf mijn babytijd is alles voorgelogen. Alles. En ik kreeg dat door. Wie mijn echte vader was. Wat er in de oorlog gebeurd was. Maar ik kreeg nergens antwoord op. Het was allemaal taboe. Dat is wel de verklaring waarom ik als journalist zo geworden ben zoals ik ben. De diepe drang om de ultieme waarheid te vinden."

“Vanaf mijn babytijd is alles voorgelogen. Dat is wel de verklaring waarom ik als journalist zo geworden ben zoals ik ben. De diepe drang om de ultieme waarheid te vinden.”

— Micha Kat

In *De Demmink doofpot* geeft hij nog een andere reden voor zijn manier van werken. "Als Jood ben ik nog steeds verontwaardigd dat door de toenmalige Nederlandse overheid zoveel Joden aan de Duitse bezetters overgeleverd zijn en daardoor omgekomen, zoals mijn familieleden", zegt hij in dat boek.

Zijn beide ouders zijn tijdens zijn detentie overleden. Hij heeft geen afscheid kunnen nemen. "Ik mocht niet naar de begrafenis, dat vond men te gevaarlijk. Van mijn moeder mocht ik wel afscheid nemen in het mortuarium. Met drie

mensen van Justitie, geboeid... moet je je voorstellen dat je dat moet meemaken. Het was terreur." In de gevangenis had hij te maken met de hoogste vorm van beperking: GVM hoog, een categorie met het hoogste vlucht- of maatschappelijk risico. "Net zo streng als Taghi." Hij had nauwelijks contact met de buitenwereld en mocht slechts 15 minuten per dag bellen. Wel kreeg hij stapels post van sympathisanten.

Terug in Noord-Ierland, waar hij al jaren woont, ontdekte hij dat zijn bankrekening die hij in de gevangenis in het kader van re-integratie had geopend, opgeheven was. "Er stond een deel van de erfenis op. Het geld is nu foetsie." Kat verzucht: "Ze zijn doodsbang voor me."

Van juridisch onderzoeksjournalist naar guerrillajournalist

Micha Kat (1963) studeerde Klassieke taal- en letterkunde aan de UVA in Amsterdam. Hij begon zijn journalistieke carrière als freelancer bij NRC Handelsblad en De Telegraaf. Daarna schreef hij voor diverse bladen in de advocatuur: Het Advocatenblad, Amice, Management Team en Legal Week. Hij schreef vier boeken: *Lux, libertas en leugens* (2004), *Topadvocatuur* (2004), *Boekhoudfraude* (samen met Pieter Lakeman – 2010) en *De Demmink doofpot* (samen met Jan Poot – 2010).

Kat zat ook achter de websites: Schipholwanbeleid.nl (Chipsholzaak), De Demmink doofpot, Klokkenluideronline.nl, Revolutionaironline en het Red Pill Journal (Bodegravenzaak).

De zes opruiingen waarvoor Micha Kat is veroordeeld

- Alle gerechtsgebouwen zijn free targets geworden van het volk. Spuit justitiegebouwen vol met graffiti en bestorm ze.
- Spuit graffiti op panden van de gemeente Bodegraven, maar gebruik gemakkelijk afwasbare verf, om het verhaal van Knevel kenbaar te maken bij een breder publiek.
- "Alle pedofielen moeten met wortel en tak worden uitgeroeid."
- Spuit het AD-gebouw vol met graffiti. Maak het AD kapot. Maak het werk van AD-journalisten onmogelijk, door bijvoorbeeld camera's uit hun handen te slaan, maar van de journalisten zelf moet je afblijven.
- Kat had 'in vereniging' opgeroepen tot een burgerarrest, waardoor er vrees ontstond van een gijzeling of zware mishandeling. Het gaat hier niet om woorden die hij zelf heeft geuit. Het 'delict' is hier dat hij er niet expliciet afstand van heeft genomen.

- Kat had zich ook niet gedistantieerd van andermans uitlatingen en filmpje om de vermeende misbruiker tijdens een prijsuitreiking op te zoeken, "tegen de muur te zetten" en "het heft in eigen hand te nemen".⁶

Bronnen en voetnoten:

1. Kat schreef in zijn boek Topadvocatuur onder andere over *'De accountant en de gouden gronden rond Schiphol'*. Dit ging over een griffier van de rechtbank die bekend had gemaakt dat toprechter Westenberg de Chipsholzaak indertijd had behandeld op verzoek van collega toprechter Kalbfleisch, die bevriend was met de tegenpartij van Chipshol, waarna Kalbfleisch moest terugtreden als topman van de NMa. Een enorm schandaal waarover veel publiciteit is geweest.
2. [De Demmink Doofpot](#) werd in 2010 in Nieuwspoort gepresenteerd, maar ondanks de zorgwekkende onthullingen in het boek besteedden de gevestigde media er weinig aandacht aan.
3. De schade voor Chipshol werd in 2013 geraamd op [20 miljard euro](#).
4. Kat begon in 2007 over de spraakmakende zaak Baybaşin te schrijven, toen Hüseyin Baybaşin [aangifte](#) had gedaan tegen Demmink, destijds de Secretaris-Generaal van Justitie. Volgens Baybaşin en zijn advocaten hebben de Nederlandse en Turkse autoriteiten samengespannen om hem "het zwijgen op te leggen", waarbij de Turken een voor Demmink belastend dossier in de doofpot zouden stoppen als Nederland Baybaşin levenslang zou opsluiten. Baybaşin, oprichter van het Koerdische Parlement in Ballingschap, zit sinds 1996 in de cel en zit in Nederland een levenslange gevangenisstraf uit. In zijn eerste boek over deze zaak, *'Verknipt bewijs'*, maakt schrijver Ton Derksen duidelijk dat het bewijs tegen hem is gefabriceerd. Er is gemanipuleerd met telefoontaps, die vervolgens ook nog

eens doelbewust verkeerd zijn vertaald. In zijn tweede boek 'De Baybasintaps' analyseert Ton Derksen de vrijgegeven audiobestanden en stelt dat de Nederlandse politie, het Openbaar Ministerie en de Turkse politie hun vervalsingen zorgvuldig op elkaar hebben afgestemd.

5. De Demminkzaak is zeer omvangrijk en is o.a. gebundeld in het boek De Demmink Doofpot en op allerlei websites zoals [Het Haagse Complot](#). Er waren verschillende slachtoffers en getuigen die zich in deze zaak hadden gemeld, waaronder twee Turkse jongens en slachtoffers en getuigen van jongensbordelen in Nederland. In 2014 had Rob van den Heuvel, rechter van het gerechtshof in Arnhem, de Officier van Justitie bevolen om Demmink te vervolgen, maar Van den Heuvel verdronk kort daarna tijdens een kano-ongeluk. Toen het Hof zich in 2017 nogmaals over de zaak boog concludeerde ze dat het OM de [vervolging mocht stoppen](#), omdat "dat er geen redelijk vermoeden bestaat dat Demmink zich in de jaren 1995-1997 heeft schuldig gemaakt aan de verkrachtingen waar twee – destijds – minderjarige Turkse jongens aangifte van deden". Er had een "zeer uitgebreid en gedegen" onderzoek plaatsgevonden "waarbij overtuigend" was aangetoond dat er "slechts sprake is van speculaties en veronderstellingen".
6. Het volledige vonnis en rechtbankverslag zijn te lezen op [rechtsspraak.nl](#), waarbij het niet altijd duidelijk is welke verdachte wat gezegd heeft. Bovendien zijn de ter laste gelegde feiten niet alleen gebaseerd op uitlatingen van de makers van het Red Pill Journal, maar ook van externe partijen. Bijvoorbeeld bij 4.5.4. Feit 3, is de reactie op de Tweet "Alle pedofielen moeten met wortel en tak worden uitgeroeid", waarbij een buitenstaander een bericht met naam en foto had geplaatst, meegewogen in het vonnis.

Dit artikel verscheen op 6 juli 2024 in N° 27 van De Andere Krant.

Ella Ster | [ellaster.nl](#)